

Akram Ahmadi Tavana

Short Essays

History of Art on Display in Tehran

2016

نگاهی به رویداد هنری «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر»

وقتی شهر میزبان هنر مند می‌شود



تهران جشنواره‌ای است که در اولین سال پایی تبدیل به یک نگارخانه می‌شود. تصویر آثار هنرمندان داخلی و خارجی به جای تابلوهای تبلیغاتی سطح شهر نصب است. با حذف تابلوهای تبلیغاتی شهرداری است.

در این اقدام ارزشمند در مجموع بیش از ۱۰۰ آثار هنری روی دیوارهای تبلیغاتی چسبانده شده و به شکل یک نگارخانه در تمام شهر تهران دیده می‌شود. این رویداد با همکاری شهرداری تهران و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار می‌شود. در این رویداد بیش از ۲۰۰ اثر هنری به نمایش درآمده و به شهرت جهانی رسیده است. در این رویداد بیش از ۱۰۰ اثر هنری به نمایش درآمده و به شهرت جهانی رسیده است. در این رویداد بیش از ۱۰۰ اثر هنری به نمایش درآمده و به شهرت جهانی رسیده است.

نمایش آثار هنری در سطح شهر و نمایشگاه‌ها می‌تواند به ترویج فرهنگ و هنر و به نمایشگاه‌ها به عنوان یک فضای فرهنگی و اجتماعی برای شهروندان به حساب آید. این رویداد به نمایشگاه‌ها به عنوان یک فضای فرهنگی و اجتماعی برای شهروندان به حساب آید.

نمایش آثار هنری در سطح شهر و نمایشگاه‌ها می‌تواند به ترویج فرهنگ و هنر و به نمایشگاه‌ها به عنوان یک فضای فرهنگی و اجتماعی برای شهروندان به حساب آید. این رویداد به نمایشگاه‌ها به عنوان یک فضای فرهنگی و اجتماعی برای شهروندان به حساب آید.

هنرهای تجسمی اتفاق می‌افتد، ممکن است خوب باشد اگر در چارچوب مفصلی باشند می‌تواند به هم بستگی سال گذشته این حرکت موجب ایجاد به‌شدت به فضای شهری شد که خیلی خوب بود.

هنرهای تجسمی اتفاق می‌افتد، ممکن است خوب باشد اگر در چارچوب مفصلی باشند می‌تواند به هم بستگی سال گذشته این حرکت موجب ایجاد به‌شدت به فضای شهری شد که خیلی خوب بود.

فرهنگی باشد، آثار نگارگری به‌تر از خاندان است. نمایشگاه‌ها نمی‌روند تا نزدیک با آثار هنری آشنا شوند.

فرهنگی باشد، آثار نگارگری به‌تر از خاندان است. نمایشگاه‌ها نمی‌روند تا نزدیک با آثار هنری آشنا شوند.

واکنش‌های هنرمندان به نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر



جمشید شهابی: چه‌رچه تهران فرهنگی شده است، باید با نقد سازمان به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

محمدعلی کوروزی: رویداد هنری «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

نرگس باقری: طرح «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

مهین غفرانی: «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

محمدعلی سعادی: «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بهمن غفرانی: تهران شهر مدرنی شده که آثار اصیل ایرانی غربی است. نمایشگاه‌ها باید مردم را به فرهنگ اصیل ایرانی با طرخی چون «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» بیشتر آشنا کرد.

محمدعلی باوند: «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

فاطمه کوروزی: طرح «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

شاهین باوند: «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

جمشید حقیقت‌شناس: «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

محمداحمدی: «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» تهران را به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

نمایش دوم از یک رویداد باسکوه

اکرم احمدی توتنا | نقاشی و مدرس دانشگاه

چشم‌پوشی پیش از آغاز خرداد، تعدادی از بیلبوردهای تهران، احتمالاً آنها که خواهان کمتری دارند، خسر از آغاز نوبت کمپین «نگارخانه‌های به‌وسعت یک‌شهر» دارند. طرحی که آثار برجسته تاریخ هنر را بر اوایل خردادماه به این شهر شایع و پراکنده می‌کند. در این کمپین گسترده آثار برجسته تاریخ هنر از دوره‌ها، جغرافیا و مکاتب هنرمندان مختلف کنار هم آمده و استرلیند و عرضه می‌شوند. به‌نمایش درآمده، سازه‌هایی که زیبا می‌شوند تا چنین سرعت و بوق و درگیری و این حجم باسکوه را اندکی بکاهد. هرچند نمایش‌های مطلقاً اینجسی در فضا و فرهنگی که هیچ چاره‌تجسیمی برایش اندیشه‌نشده کافی نیست و اتفاقاً این دست به نمایش‌ها و پهنه‌های دیگر در فضای‌های کوچکتر اما تمام طول سال نیز ضروری است، اما نمی‌توان اهمیت دست‌های این یاد‌یخه را فراموش کرد. بوضع‌گیری‌های داخلی و خارجی نسبت به پهنه‌های گسترده در جهان نیز نظیر خانه‌ها، نشان از اهمیت آن دارد. حتی اگر این پهنه‌ها از کمیت و گرگ‌زدنی فراتر روند، شاید عجیب باشد که تکرار این کمپین برای دومین سال را ندانیم. نمایش‌ها اما به توجیه به این چنین طرح‌هایی اغلب به صورت بومی گمانه‌انباری کارورده می‌شود. کاربرد این ویژه تا حدودی مطلق می‌نماید به هر روی بر اکثر همین بازگویی‌ها است. سال‌ها زمان می‌تواند و متولیان بازاریابی و تجربیات سال گذشته، خصوصاً به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

بازنشده و هر سال به‌سازمانی شهر تهران از این فعالیت حمایت کرد.

History of Art on Display in Tehran

Text on urban project in Tehran

By Akram Ahmadi Tavana

published in SABA newspaper

May 2015

From May 5th to May 25th, 2015, Tehran municipality realized a project called "A Gallery as Vast as a City." In this potentially historic undertaking, all the commercial billboards and banners were used to exhibit images of renowned artworks from Iranian and international artists. Thus, in Tehran's gridlock routines, there were occasions for breath in some culture and art. There were everything from modern and classic paintings to traditional arts and pictures of old buildings. In fact, instead of consumerism, people were immersed in the visually valuable, or rather, the immensity of beauty. It became somewhat usual for a while to see the masterpieces of art history in Tehran's scramble. Like any other project, this also had



its own critics and advocates. The idea was to bring the most perdurable artworks from inside the art history books to the streets of Tehran. It is, however, not as easy as it may appear. Or is it?

Intentionally or unintentionally, a governmental organization has set out to educate people's visual taste: the municipality and billboard companies, in a surprisingly synchronized effort, had taken a pause from advertising to take a fleeting glimpse into art and culture. Apart from the visual delight during urban commute, which can take several hours, this was a decent way of raising the level of visual literacy in the short period of ten days. On a gen-



eral, impartial note, the original idea was brilliant; then again, the executional defects were not few. Obviously, there was a precipitousness to the project, which is rather normal, even necessary to such works. Despite the overall satisfactory chord that the project struck, thanks to the organizers, there were also shortcomings that should be outlined. We do not want to exaggerate the positive aspects of the project on the one hand, and not be dismissive of its negative impacts on the other.

The diversity of the works and impartiality in selecting them, as well as the adequate descriptive notes provided, were certainly among the advantages. As for the cons, there were the bad printing quality, a general lack of proportionality between the size of the works and the frame of the billboards.

At any rate, the ten-day-exhibition of art certainly dominated the other 355 days of commercial images of detergents, household appliances, banks, and the like. Tehran's clear weather, with the occasional clouds and rain, was definitely ready to cooperate to prove that it is all too ready for so much poetry. The number of the billboards, the volume of this gallery, and other such records—suitable merely for official documents—are insignificant. What mattered was the visiting of the gallery on the weekend, during spring strolls, and while wasting time in the traffic jams and crowded streets.

